

mu jej odebral, nikdy jej však nenosil a na něj dávno již zapoměl. Dozvěděl se, že zabiják byl v jeho držení (detenci). To však již stačilo ke skutkové podstatě onoho přestupku. Na tom nic nemění, že snad obžalovaný časem na zabiják zapoměl; bylo jeho věcí, by tuto zakázanou zbraň, odebrav ji svému bratru, odevzdal úřadu nebo by ji odložil, zničil a pod. Převzal-li však, nedbaje předpisů §§ 8 a 32 zbrojního patentu, zbraň do své držby, a zapomněl-li pak na to, jde to na jeho vrub a nemůže ho to nijak omlouvat. Ježto pak byl při držbě zakázané zbraně přistižen dne 29. února 1928, — kdy byl u něho zabiják zabaven, — tedy v době, od které do prvního výsledku obžalovaného (14. listopadu 1928) neuplynula jednorozční lhůta promlčecí, nemůže býti řeč o promlčení přestupku podle §§ 2, 8 a 32 zbrojního patentu, jímž byl stěžovatel podle toho, co shora řečeno, právem uznán vinným. Bylo proto zmateční stížnost Viléma H-a zavrhnouti jako neodůvodněnou.

Čís. 4114.

Pro posouzení aktivní legitimace k soukromé obžalobě je rozhodná totožnost toho, komu bylo na jeho právech ublíženo, s tím, kdo žaluje; nezáleží na tom, že je jeho firma v obchodním rejstříku poněkud odchylně protokolována.

Obžaloba byla podána včas, byl-li stíhací návrh podán ve lhůtě u místně příslušného soudu bydliště obžalovaného; nezáleží na tom, zda a kdy byla postoupena soudu místa spáchaného činu.

Obchodním (výrobním) tajemstvím (§ 31 zák. o nekalé soutěži) jsou veškeré skutečnosti, které, souvisejce s podnikem, nejsou zjevné, a podle vůle majitele podniku mají býti tajeny.

Tvoření různých cen u různých odběratelů za účelem odstranění soutěže jest obchodním tajemstvím ve smyslu § 31 zák. čís. 111/1927.

(Rozh. ze dne 25. března 1931, Zm I 114/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 25. října 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem porušení obchodního tajemství podle § 31 (2) zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnost popírá, uplatňujíc zmateční důvod podle § 281 čís. 9 c) tr. ř. v první řadě aktivní legitimaci soukromé obžalobkyně, která je jako soukromá obžalobkyně uvedena ve spisu obžalovacím firma »A. O. S. Company of Czechoslovakia R. & Comp.« zastoupená svým veřejným společníkem Evženem R-em, ježto takové firmy není, poněvadž podle obchodního rejstříku jest jen protokolována firma téhož znění, avšak bez dodatku »of Czechoslovakia«. Jest připustiti, že podle výpisu

z obchodního rejstříku skutečně žalující firma jest protokolována bez místního označení »of Czechoslovakia«. Než přes to není stížnost odůvodněná. Podle § 46 tr. ř. jest při soukromých deliktech k obžalobě oprávněn, komu bylo na jeho právech ublíženo. Že to byla v souzeném případě žalující firma, jest zjevné a připouští i stížnost, že veřejný společník Evžen R. byl k obžalobě oprávněn. Pro posouzení aktivní legiti-mace je rozhodná totožnost toho, komu bylo na jeho právech ublíženo, s tím, kdo žaluje; že snad jeho firma je poněkud odchýlně protokolo-vána v obchodním rejstříku, při tom na váhu nepadá. Tomu názoru na-svědčují i rozh. čís. 4070 a 5702 sb. n. s. civ. Ani zmatek podle § 281 čís. 9 b) tr. ř. není odůvodněn, neboť, jak ze spisů najevo vychází, nedošla soukromá obžaloba k soudu, jak tvrdí stížnost, teprve 3. srpna 1929, nýbrž již 23. červeňce 1929, tedy vzhledem ke dni zvědění (dne 12. června 1929) včas. Na tom nic nemění, že soukromá obžaloba byla původně podána u krajského soudu v Litoměřicích a že později k ná-mitkám obžalovaného proti obžalovacímu spisu rozhodnutím vrchního soudu byla věc odkázána k hlavnímu přelíčení před krajský soud v Chebu jako soud příslušný podle místa, kde byl čin spáchán. Neboť krajský soud v Litoměřicích nebyl právě, jak se mylně domnívá zmá-teční stížnost, k projednání této trestní věci místně nepřislušný, nýbrž naopak podle výslovného předpisu § 52 (1) první věty tr. ř. byl místně příslušný, an byl u něho jako u soudu bydliště obžalovaného podán stíhací návrh (obžalovací spis) a nebylo ani tvrzeno, že jej předstihl již soud spáchaného činu. Byl-li tedy stíhací návrh včas, t. j. před uply-nutím stíhací lhůty podán u krajského soudu v Litoměřicích jako u soudu tehdy příslušného podle bydliště obžalovaného, bylo žalobní právo soukromé obžalobkyně dojista zachováno a nezáleží již na tom, zda a kdy byla věc postoupena soudu místa spáchaného činu, což se ovšem podle § 52 (1) druhé věty muselo státi, an o to žádal obžalovaný. Stíž-nost uplatňuje dále jednak výslovně, jednak při uplatňování zmatečního důvodu podle § 281 čís. 5 tr. ř. zřejmým poukazem zmateční důvod podle § 281 čís. 10 a 9 a) tr. ř., dovozujíc, že na jednání obžalovaného bylo lze použítí nejvýše ustanovení § 31 odst. 1 zák. o nekalé soutěži, ano nešlo o obchodní tajemství zvláště svěřené, nýbrž o tajemství, jež bylo obžalovanému v důsledku jeho poměru v podniku svěřeno nebo se mu stalo přístupným. Stížnost poukazuje na rozsudkové zjištění, že obža-lovaný byl od 1. května do 31. prosince 1928 u soukromé obžalobkyně zaměstnán jako cestující, a že jeho jednání bylo beztrestné, stavši se po skončení služebního poměru (v době od 25. března do 11. června 1929). Tvrzení, že by jednání obžalovaného mohlo zakládati skutkovou pod-statu podle § 31 čís. 1 zák. o nek. soutěži, padá již tím, že podle § 31 čís. 1 zák. o n. s. lze delikt ten spáchat jen za trvání zaměstnaneckého neb učňovského poměru. Zákon nikde nevymezuje, co je obchodním nebo výrobním tajemstvím, avšak ze zákona samého a ze zkušenosti v životě obchodním a podnikatelským jde na jevo, že jsou tajemstvím veškeré skutečnosti, které, souvisejce s podnikem, nejsou zjevné, a podle vůle majitele podniku mají býti tajeny (podobně Rosenthal str.

417). Že tvoření různých cen u různých odběratelů k vůli odstranění soutěže je takovým obchodním tajemstvím, a že je nelze považovati za znalost nebo zručnost, již nabývá zaměstnanec v pravidelném postupu své činnosti v podniku zaměstnavatele s jeho vůlí, je na bíledni, neboť firmy často větším odběratelům nabízejí nižší ceny, ba prodávají i se ztrátou, by si zabezpečily obchody pro budoucnost, a spokojují se s výdělkem u jiných odběratelů, u nichž na konkurenci takový zřetel brátí nemusejí. Že toto tajemství tvoření cen bylo obžalovanému zvláště jako takové svěřeno, a že obžalovaný nad to byl výslovně upozorněn, že tvoření konkurenčních cen je obchodním tajemstvím soukromé obžalobkyně, vzal soud za prokázáno výpovědí Evžena R-a a Anny U-ové. Že jednání obžalovaného, jenž jako soutěžitel vyzrazoval za účelem soutěže obchodní tajemství konkurence, bylo proti dobrým mravům, vysvítá i z ustanovení § 27 čís. 1 zák. o obch. pomoc. čís. 20 říš. zák. pro rok 1910, jehož se nepochopitelným způsobem sama stížnost dovolává, ano se tam každé jednání, které obchodního pomocníka činí nehodným důvěry zaměstnavatele, považuje za důvod k předčasnému propuštění; že vyzrazení konkurenčních cen takovým důvodem je, jest jasné a zřejmé.

Čís. 4115.

Přechovávání zbraní ve smyslu § 13 odst. 1 zák. na ochr. rep. jest deliktem pozitivním, k jehož skutkové podstatě v subjektivním směru se nevyžaduje úmysl ohroziti mír v republice a její bezpečnost, nýbrž stačí vědomí pachatele, že drží některou z věcí v onom § uvedených, nemaje k tomu úřední povolení; tohoto vědomí jest však nezbytně třeba.

(Rozh. ze dne 25. března 1931, Zm II 28/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací závrl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 4. prosince 1929, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin podle § 13 čís. 1 zákona na ochranu republiky, mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost státního zastupitelství napadá zprošťující část rozsudku důvody zmatečnosti čís. 5 a 9 a), správně i čís. 10 § 281 tr. ř., ale nelze jí vyhověti. I kdyby se pokládal předmět, o jehož přechovávání šlo v souzeném případě podle zjištění napadeného rozsudku, za zbraň podobné účinnosti jako ruční granát ve smyslu § 13 čís. 1 zákona na ochranu republiky, jak o to usiluje zmateční stížnost, jest odsouzení obžalovaného pro zločin podle onoho předpisu zákona doista vyloučeno pro zjištěný nedostatek skutkové podstaty po stránce subjektivní. V tomto směru zákon sice nevyžaduje, jak mylně za to má nalézací soud